

ind paa at betroe hele Landets Skæbne til en Cetsammer-Bygning, hvori Medlemmerne vare valgte efter den for Folkethinget vedtagne Valglov, men at det blev fordret som en ufravigelig Betingelse ved Siden deraf at have et Correctiv i en saadan Forsamling, der repræsenterede — for nu at bruge et Ord, som ikke kan ansees for at være et Skjældsord, ialfald ikke i denne Forsamling — den mere formuende Deel af Befolkningen. Det er denne Definition paa Formuenhed, der nu er gaaet over i Valgloven, hvor det vel at mærke ikke er den hele folkevalgte Deel af Repræsentationen, der skal udgaae af en saadan Valglov, men kun Halvdelen, og uagtet Landstinget kun udgjør en Trediedeel af hele den danske Repræsentation, saa maa det dog i repræsentativ Henseende betragtes som Halvdelen, da det forsaavidt har den halve Deel af Myndigheden, som dets Samtykke behøves til enhver Lov og ethvert Budget ligesaa fuldt som Folkethingets. Jeg skal nu ikke tage Hensyn til, at den ærede Landstingsmand vilde blive consequent nødsaget til at frakjende Enhver Berettigelse til at betragte sig som Folkerepræsentant, der maatte stemme Ja i Folkethinget til det foreliggende Grundlovsudkast, og er han vis paa, at Meierne ville blive Majoritet, hvilket dog turde være en af de driftige Paastande, som en nær Fremtid maaskee vil gjendrive, vil han dog ingenlunde kunne troe, at det vil skee med noget Slags Unanimitet. Vi vilde altsaa faae et Begreb af Folket, hvorefter hele Landstinget og Alle, der sagde Ja i Folkethinget, selv om de bleve Majoritet, vilde blive frakjendte en saadan Charakter.

Hvad der imidlertid især har undret mig og, jeg kan sige, bedrøvet mig, er, at den ærede Landstingsmand ikke franchement har optaget den Handfle, der er kastet hen af Udvalget, ved ligefrem at opstille det, som vi vide er det egentlige Tvistsens Uble og det egentlige Discussionsthema, om det skal høre til Begrebet af en Folkerepræsentation, at den skal udgaae ved Delegationsvalg af Majoriteterne, om det altsaa er ved Majoriteterne i de særlige Forsamlinger, navnlig for kun at nævne

et Punkt, med fuldstændig og legal Udelukkelse af det hele danske Element i Slesvig, at en saadan Fællesrepræsentation skulde komme istand, eller om det ikke er aldeles rigtigt og fornusigt, at idetmindste den Deel deraf, hvormed det folkevalgte Element skal forstærkes, fremgaaer af en eensartet Valglov. Dette troer jeg er efter den os bekendte Tingenes Tilstand det egentlige Hovedspørgsmaal med Hensyn til Repræsentationen, og derfor har Udvalget aabent og usorbeholdent udtalt sin Mening derom og har ikke indskrænket sig til at udiale den som en Paastand, men har anført Grunde, saa at Enhver, der har Noget at indvende, har Noget, hvorpaa han kan tage fat, hvilket jeg, idet jeg skal svare den ærede Landstingsmand, bitterligt savner. Er det derimod den ærede Landstingsmands Mening, at det er rigtigt, at der er et Element, der skulde repræsentere Statens Heelhed og Sammenhold i de Anliggender, som med den danske Rigsdags Samtykke ere erklærede fælles, og netop derfor ikke ere forbeholdte den danske Rigsdag, som med Hensyn til alle særlige Anliggender beholder sin nuværende Sammensætning og Myndighed, fordi ellers det Hele vilde falde fra hinanden, og fordi der nødvendigviis paa dette Fællesgebeet ligeoverfor de stærkt udviklede og ved mange Institutioner betryggede særlige Indretninger og særlige Anliggender maa være Noget, der kan repræsentere Sammenholdet, Noget, som strax ligesom fra Fødslen af er bestemt og henviist til derpaa at rette sin Virksomhed, men at det er beklageligt, at man ikke har sat Census noget lavere, da er jeg aldeles enig med ham; men jeg troer ogsaa, at det er fuldkommen klart, at man her er paa et Gebeet, hvor det er umuligt at erklære det Ene eller det Andet for det absolut Rette, men hvor man næsten kan sige, at det er aldeles umuligt at tage Folkethingets Valglov, at det er umuligt andet, end at man for at faae en fælles Repræsentation, der skal omfatte ikke blot Slesvig, men tillige Holsteen og Lauenborg, maa opgive Noget af den fulde Frihed, man havde. Jeg skal, da jeg ikke ønsker at fortie det Allermindste, ingenlunde nægte, at der er dem, for hvem